

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra MED KUL OG KRIDT SKITSER (FORAAR 1872)

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703123649568/facsimile.pdf> (tilgået 15. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

blevne afslebne eller nedstyrtede ved selve det Elements Magt, hvis Kræfter de satte i Bevægelse. Saa meget er vist, at nu for Tiden, naar Vejret ikke er altfor ondt, behøver den brune Fisker, naar han driver sin Barke gennem den berømte Malstrøm, i det højeste at tage et Tag eller to mere end sædvanligt med Aaren, ja, han søger endog ofte med Flid derhen, formodentlig ledet af det gamle Ordsprog, at det er godt at fiske i rørt Vande.

Fra Fyret strækker sig sydpaa en smal Strimmel Land, det gamle Kraters Rand, og forbinder sig ved et andet Fort igen med Fastlandet, der her kaldes Terranuova, hvor Byens Promenade- og Eksercerplads er. Langs med denne Havn er det, at den brede Marine løber, og her ligge i Vintermaanederne alle Messinafarerne. Nu var den næsten tom; kun nogle enkelte græske og tyrkiske Skibe var haledede ind til Kajen, og Besætningen kunde man se hele Aftenen igennem sidde i de smaa Taverner og med dybsindig Alvor røge deres lange Piber eller spille Domino og Kort.

Mangen en kølig Aftenstund, naar det sidste Giimt af den nedgaaende Sol var hendøet paa Kalabriens høje Bjergtoppe, begav jeg mig i Følge med en ung Købmand paa Udflugter langs Strandkanten. Født i Messina og opdragen i Sweitz hos sin Familie paa mødrene Side, havde han igennem sin Fader arvet en overvejende Interesse for dennes Fødeland, Danmark, og havde endogsaa under et længere Ophold dér lært Sproget til Fuldkommenhed, saa at jeg i alle Henseender i ham havde truffet en fortræffelig Cicerone. Vore Ture nordpaa havde i Reglen Faro til Maal. Ridende paa nogle mere end almindelig livlige Æsler fulgte vi da Marinen i dens hele Udstrækning, indtil vi gennem en Gitterport kom ud i Forstaden, hvor straks alt havde et forfaldent Udseende; og nu gik det gennem det løse Sand videre forbi smaa Villæer til det græske Kloster, en stor, imponerende Bygning, der saa at sige afslutter Byens Territorium. Her udenfor havde Sandet rigtig faaet Magt, og de smaa Æsler sank dybt ned i det. Paa Havstokken bredt de lange Donninger; større og mindre Fartøjer var trukne op paa Ruller og tog sig udmærket maleriske ud med deres hvide og røde Sejl og lange, slanke Ræer. Vi passerede efterhaanden en Mængde Fiumarere, smaa Flodlejer, der om Sommeren for det meste er tørre, men hvorigennem Vandet om Vinteren styrter med rivende Hurtighed fra Bjergene ud i Havet. Min Ven fortalte mig om mange Ulykker, der var forårsagede herved, og da jeg senere trængte op igennem Bjergene, saa' jeg hele Landsbyer, der var underminerede af Vandet og styrtede sammen i Ruiner. Selv i Messinas Gader ser man Spor af en saadan Bjergstrøms pludselige Frembrud, og nogle af de Optrin, hvortil disse Oversvømmelser have givet Anledning, er helt tragikomiske. Saaledes blev en Gang to Soldater, der var posterede foran en offent-